

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Crucea făcătoare de minuni din Limpias.

Traducere de P. Birlea
(Urmare)

Ce scrie un medicinist ?

D. Heri Certo de la Villa, medicinist în Ribadessa la 8 Iulie 1919 scrie următoarele în Gazeta „Pueblo astur“.

Doresc să satisfac dorințelor acestora, cari m'au provocat să comunic ce am văzut. O fac bucuros din inimă pentru acel har, cu care m'a împărțășit Hristos în Limpias.

În cuvinte simple descriu ce am văzut, dar înainte de toate declar că autosugestia, nici la un caz nu joacă rol. Căci doară nici n'am crezut în minune când am mers acolo. În decursul liturghiei părintele P. Vazquez făcea o vorbire. Când a ajuns la punctele cele mai pătrunzătoare, câteva doamne exclamă, că ele văd simptome miraculoasă. Pentru aceasta am dubitat și mai tare. Mi-am făcut părerea aceea, că aici e vorbă despre suggestia și hallucinația unor câteva persoane nervoase și anormale, și în bunăcredința aceasta am părăsit biserica. În decursul prânzului sora mea a întărit, ca ea a văzut mișcarea ochilor. Deoarece n'am crezut, m'a provocat, că imediat să merg cu dânsa

la biserică, căci vor fi puțin oameni. Satisfăcând cererii ei, cu un coleg am plecat. Când am intrat în biserică, imediat am privit la Hristos. Iată am văzut mișcarea gurii sub aspectul cașicum ar vorbi, era așa fidel fără afecțiune.

Privesc mai de parte, văd că se uită dintr'o latură în alta. Acuma stau în partea dreaptă a bisericii lângă sacristie, și iarăși observ, că în direcția contrară se uită. Apoi cu o privire foarte aspră se uită la mine, așa că m'am cutremurat, și capul mi-lam plecat, abia m'am putut stăpăni să nu plâng. Când mă mai uit, văd că Hristos spre dreapta lui privește, capul îl pleacă, apoi iarăși îl ridică.

Atunci am văzut și partea superioară a cununei de spini. Apoi capul iară îl întoarce, mai târziu în starea normală rămâne.

Încă odată țintește cu privirea către mine, aceasta așa influința a avut asupra-mi, încât am fost silit să părăsesc biserica. Toate aceste au decurs în 4 minute.

Starea-mi sufletească așa era, încât înainte de 5 oare nu m'am putut întoarce la biserică. Când am venit înapoi iară am stat lângă altar. Mă uit și văd că obrazul Lui și pieptul sunt în culoare albăstrie, ochii își mișcă în stângă dreapta, gura se deschide, cașicum Hristos ar răsufli din

greu. Aceasta a ținut 15-20 minute. Apoi se uită la stânga spre un punct fix. Apoi iară se uită în sus, pe urmă când ochii slăbesc încet-încet, și genele se închid. Tot atunci s'a închis și gura, pe fața Lui s'a arătat espreșia durerii și a supunerii, ceace pe mine foarte m'a pătruns. Am mai observat la stânga asupra sprâncenei, s'a ivit o rană, din care încet-încet curgea sânge, trecând peste sprâncene și gene. Am deosebit culoarea foarte bine, căci era roșie, pe când fața era albastră. După aceasta am văzut că de pe cununa de spini pe spate curgea în abundență sânge, dar fața n'o atingea. Apoi buzele le deschide, din carii ieșea ceva materie albă, ca spuma, spumega.

În momentul acesta a pășit pe amvon un preot. Hristos 5—6 minute s'a uitat la el, apoi și-a închis gura și ochii. Sub toată vorbire a preotului în poziția aceasta a rămas. Când s'a terminat vorbirea cu cuvintele: „Și acuma Santo Cristo (Sfintele Hristoase) dă-ne darul tău,” Hristos zimbând își deschide ochii, capul și-l pleacă, cașicum într'adevăr ar împărtăși darul său. În momentul acesta, cine a stat lângă mine m'a întrebat, mă pot jura pe ceace am văzut? Eu am aflat conzult, să tac.

Acuma Hristos cași cum ar vrea să convingă de adevăr, iarăși își deschide gura, din care în cantitate mare curgea spumă și sânge, am văzut clar, cum curgea lângă capătul gurii. Apoi fața lui a devenit palidă, s'a uitat în sus, cași cum ar fi în agonia cea de pe urmă. Ochii și-ia ridicat din ce în ce mai sus numai albața se vedea, a murit.

După toate aceste am priceput că mi-e datorința, *sub jurământ* să afirm ce am constatat, și văzut. Tocmai așa am și făcut, în sacristia bisericii. D. Heriberto medicinist.

Caracteristica timpului nostru.

Dela primul început al marei controverse în ceruri, planul dușmanului a fost de-a desființa legea lui Dumnezeu. Pentru ajungerea acestui scop, el a început răscularea sa contra Creatorului. Și cu toate că fu izgonit afară din ceruri, totuși el continuă mai departe lupta sa pe pământ. Scopul său a fost întotdeauna de-a amăgi pe oameni și de-ai provoca să calce atât legile naturii, cât și legea lui Dumnezeu. Urmarea nerespectării legilor, după cum e și firesc, a născut certe revoluții sângeroase și alte rele în societatea omenească.

Deavolul căutând a face ca descripțiile dumnezeiești se fie desprețuite, el a falsificat multe și din învățăturile Sfintei Scripturi. În felul acesta a introdus toffelul de rătăcirii în creștința a mii de suflete, cari mărturisesc că respectă Sfânta Scriptură. Marea luptă finală între adevăr și retăcire este ultima fază a marelui război, care se duce de mii de ani contra legii lui Dumnezeu. Această luptă chiar și azi ne stă în față și noi suntem în perspectivă a intra în trânsa.

Puterile active, cari se unesc în această luptă contra adevărului și a dreptății, sunt acum la lucru. Credința adevărat creștină, care a pătruns până la noi printr'un atât de mare preț de suferință și de sânge, de mulți nu e prețuită. Necredința ia proporții într'o măsură îngrozitoare. Mulți au ajuns atât de departe, încât neagă chiar acele învățături, cari sunt de fapt temelie credinței creștine. Marile fapte pozitive ale creațiunii, așa după cum sunt descrise de bărbați inspirați, căderea omului, ispășirea și valabilitatea eternă a legii lui Dumnezeu sunt nelese în seamă. Mii de persoane cari

se fălesc cu înțelepciunea și independența lor, privesc ca o dovadă de slăbiciune, a-ș pune cineva încrederea absolută în învățăturile și dogmele sfintei Biserici. Aceștia țin ca o dovadă de un talent superior și de o mare învățătură, de-a critica învățăturile sfinte și de a denaturaliza cele mai importante adevăruri de credință. Prin lepădarea adevărului, oamenii leapădă pe autorul acestuia, căci călcând în picioare legea lui Dumnezeu, tăgăduiesc prin aceasta autoritatea Legiuitorului.

(Va urma).

Din catechism.

26. Ce a făcut Dumnezeu?

Dumnezeu a făcut toată lumea, cerul, pământul și tot ce se află într-însa, cum mărturisim în simbolul credinței: „cred . . . în făcătorul cerului și al pământului . . .“

Cerul și pământul înseamnă totalitatea lucrurilor cari sunt, cum zice psalmistul (Ps. C. XL. v. 6.) „Cel ce a făcut cerul și pământul, marea și toate cele din trinsa.“ Și Ioan (I. 3.) „Toate prin trinsul s'au făcut și fără dânsul nimic nu s'a făcut, ce s'a făcut.“

Sf. Ap. Pavel zice (Evr. 3, 4.) „Căci toată casa se zidește de cineva, iar cel ce a zidit toate este Dumnezeu.“ Tot el scrie cătră Colossenii (1, 16.) „Căci prin trinsul s'a făcut toate, cele din ceruri și cele de pe pământ, cele văzute și cele nevăzute sau tronurile sau domniile, sau începăturile sau stăpânirile, toate s'a făcut prin trinsul și pentru dânsul.“

Notițe.

P. S. S. Alexandru Nicolescu, Episcopul Lugojului despre „Presa Bună“ din Iași.

Ideia „Presei Bune“ din eparhia Iașilor de a răspândi cărțile și broșuri și ziare cu spirit creștin catolic împotriva curentelor subversive cari sapă la temelii credinței noastre străbune, este cât se poate de salutară și binevenită. Broșurile răspândite de numita societate în mijlocul poporului nostru catolic din România au produs și până acuma roade așa de frumoase.

Acuma că „Presa Bună“ a reușit să-și cumpere și o tipografie proprie, nu pot decât să mă bucur din tot sufletul și să doresc ca bunul Dumnezeu să-și reverse harul său asupra operei ce și-a propus să înfăptuiască spre mărirea lui Dumnezeu și binele Bisericii.

Recomand călduros opera sprijinului enoriașilor Bisericii mele și tuturor fiilor mei cari înțeleg să contribuie cu obolul lor la realizarea unui gând așa de mareț. (Episcopia română unită din Lugoj dăruiește 5000 lei).

București, 5 Martie 1926.

† Episcop Al. Nicolescu al Lugojului.
(„Vestitorul“)

Sf. Ap. Iacob, fratele Sf. Ioan teologul (30 Aprilie.) Sf. Maica biserica noastră face amintire despre trei sfinți cu numele Iacob, dintre cari cel dintâi este Sf. Iacob (cel bătrân) adică Iacob alui Zevedeu, al doilea Sf. Iacob alui Alfeu fratele Sf. Matei evangelistul (9 octombrie) al treilea Sf. Iacob cel mai mic, care s'a numit și fratele Domnului sau și cel drept (23 Octombrie)

Sf. Iacob pe care îl amintim în ziua de 30 Apr. și care s'a numit și cel bătrân, fu născut cam cu 12 ani

înainte de Hristos, în Betsaida, cetate din Galilea și a fost fiul pescarului Zevedei și al Mariei Salomia, consăngeana Sf. Vergura Marie, astfel a fost frate cu Sf. Ioan apostolul. Ca și tăcșău și dânsul a fost pescar și mergând Isus odată cu naia pe lacul Genezareth, l'a văzut pe Sf. Iacob și pe fratele său Ioan aruncând mreșile, și îndată i-a chemat la sine și dâșșii lăsând toate, au urmat lui Hristos.

Mântuitorul nostru Isus Hristos pre lângă Sf. Petru pre acești doi învățăcei i-a iubit mai tare. Pre dâșșii i-a dus cu sine când a vindecat pe soacra Sf. Petru, dâșșii au fost martorii învierii fetei lui Iair. Pre dâșșii cu Sf. Petru i-a dus pre muntele Taborului ca se vază strălucita sa schimbare la față, și i-a dus și la muntele olivelor ca să fie martorii suferințelor sale.

Și pre lângă toate aceste — de și în toate zilele au văzut pildele Mântuitorului, și au auzit învățăturile Lui, nici dâșșii nu au fost mântuiți de slăbiciunile omenești, căci se certau și dâșșii între sine, că care este mai mare, iar Hristos le-a răspuns

lor' „Cel ce vrea să fie între voi întâi, să fie vouă slugă“ (Mat. 20.)

După înălțarea Domnului nostru Isus Hristos la cer, Sf. Iacob a zelat cu un succes admirabil întru întoarcerea celor 12 neamuri a evreilor, iar la trei ani după înălțare, Sf. Petru l'a trimis în Spania, unde s'a așezat în capitala Saragussa, unde cu foarte multe greutăți a putut numai întoarce pe păgânii de acolo.

În anul 42 după Hr. s'a reintors în Ierusalim, unde a predicat cu așa un mare succes, încât fariseii și cărturarii s'au resculat în contra lui și prinzându-l l'au dus înaintea lui Agripa Herode — care a persecutat în mod grozav pre creștini, care l'a și condamnat la moarte. Abia s'a anunțat judecata de moarte și iață — așa ne scrie aceasta Eusebiu — pârâșul cel de frunte al Sf. Iacob cu nume Iosia s'a aruncat la picioarele lui și l'a rugat să-l ierte, că și dânsul vrea să fie creștin și să moară cu dânsul.

Sf. Iacob l'a îmbrătoșat zicând: „pace ție“ apoi ambii au fost decapitați în anul 44 d. Hr. Sf. Iacob a fost dară cel dintâi, care a suferit martiriu dintre sfinții apostoli.

Calendar săptămânal.

25 Aprilie — 1 Mai 1926.

- 25. **Duminea** paralticului. (Ev. d. Ioan, 5, 1—15.) Ap. și ev. Marcu.
- 26. Luni. M. Vasile, Episc. Amasiei †. 322 d. Hr.
- 27. Marți. S. M. Simeon, †. 106 d. Hr.
- 28. Miercuri. 9 M. din Chizic.
- 20. Joi. SS. Ap. Iason, Sosipatru.
- 30. Vineri. Sf. Ap. Iacob. †. 44. d. Hr.
- 1. Sâmbătă. Profetul Ieremie †. 588 înainte de Hr.